

RUMP TÍMEA

Tescovina határa

ad sinistram

*Lidércek csókolgatják a füle tövét,
és egész testében megreteg.
Csikorgó fénnel töltődik a haj,
vörhenyes ikreket vonszol maga után.*

*Nem volt mindig ilyen hosszú.
Gyakran játszott a sziklák peremén,
kavicsból falakat rakott a mohába,
vörös hajszálak csurogtak, mint a rókaprém.*

*Dobokkal gagyarász a zuhatag fogságában
a két szutykos kisfiú.
Sebeket mar emberségükbe a por.
Hiúzok értelme villan homok szemeikbe.*

*Gyermek szoptatta kölykét azon a hajnalon,
mikor a gubanc fészülhetetlen.
Vértócsa áztat minden nyoszolyát,
rossznyelvek köpnek vöröset, békát, kígyót.*

*Egyetlen férfi hallgat,
monoton takarítja fel a csendet.
Porolja polcokról a holdat,
vajúzó leánya mellett.*

*Magzatingbe csavart placenta
darabok úsznak a levegőben.
Elrongyolódott a vánkos,
kérgesbe ragadt a tisztaság.*

*Vödörben gőzölgő víz
éget le mezsgyét.
Szálakba csomózott tettek
zugaiba rakódó következményt.*

RUMP TÍMEA az Eszterházy Károly Egyetem végzős hallgatója magyar–etika szakpárral. Rendszeresen publikál tudományos, művészeti, kritikai folyóiratokban, kortárs antológiákban, online irodalmi felületeken. Szerkesztőként és cikkíróként is dolgozik egy egri lapnál. Első meseregénye kézirata kiadót keres.

*Alma ha lehull a lombról
kopik arcról a képzelet.
Araszolt a kúthoz pólyált karokkal,
vitte felé a szűk anyag.*

*Fésűt lelt kávéján akadt
a sörtés indulat.
Hajfonat kaparta tekerte
rőt karvaly bordáit.*

*Hitte magát szűzen a föld felett,
de apák tiltása hordozott ősi lázakat.
A pataknál karcolt a szakáll,
ajka a vízben szaggatta nővé.*

*Nem volt ott semmi.
Kenyér, határ, vagy feltámadás.
Tollas csőrükben hordták csak
vörösbegy színei a pogány zsoltárt.*